

בעזרת השי"ת

גליון ש"ק פר' בלק

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שבתא טבא וכוט"ס

הן עם פלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה:
 ופי' רש"י הק': לא ישכב - בלילה על מטתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לטרפו.
 כיצד קורא את שמע על מטתו ומפקיד רוחו ביד המקום.

ובגמ' איתא א"ר יצחק כל הקורא ק"ש על מטתו כאלו אוחו חרב של שתי פיות בידו שנאמר
 (תהילים קמט) רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם מאי משמע אמר מר זוטרא ואיתימא רב
 אשי מרישא דענינא דכתיב (תהילים קמט) יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם וכתוב
 בתריה רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם. ואמר רבי יצחק כל הקורא קריאת שמע על
 מטתו מזיקין בדילין הימנו.

וענין החרב שהרג המזיקים ודווקא בק"ש שעה"מ, וכן מה הם המזיקים שמדבר
 כאן, איתא מהאר"י הק' זיע"א בספרו שער הכוונות (דרושי ק"ש שעה"מ) שבעוון
 פגם הברית בורא האדם מזיקים רח"ל, שמזיקים אלו מלווים את האדם ומפריעים
 לו ומזיקים לו ומקטרגים עליו כל הזמן.

שהאדם אינו יודע וחושב לעצמו שפגמי הקדושה הם דבר של מה בכך, ונותן דרור
 לעיניו ומחשבותיו דיבוריו ומעשיו להתנהג בהם כרצון יצרו ותאוותיו הבהמיות
 שבאים לו מצד גופו החומרי, ואינו מבין כמה טועה הוא בדרכיו ומעשיו, באשר כל
 עבירה שעושה האדם ובפרט בעניני קדושה בורא לעצמו מזיקים שהם משגעים
 אותו ומבלבלים אותו ומפריעים לו בכל ענין בימי חייו בין ברוחניות ובין בגשמיות,
 ואם היה נזהר בעניני קדושה לשמור את עיניו ומחשבותיו ודיבוריו ומעשיו שיהיו
 בקדושה היה חוסך לעצמו צרות רבות ונוראות רח"ל.

ולכן זיכנו השי"ת לאורו הבהיר של רבינו האר"י זיע"א שגילה לנו ברוב קדושתו
 ומדרגותיו הנוראות, שיש ענין של אמירת ק"ש שעל המטה שהאומרה בכוונה
 גדולה מתוך חרטה עמוקה על כל מעשיו מחשבותיו ודיבוריו שעשה ונכשל לא רק
 שמוחלים לו על עוונותיו כי אין לך דבר שעמוד בפני התשובה אלא שזוכה ועושה
 הרג גדול בכל במזיקים האלו שברא בעוונותיו הרעים ומתנקה מהם.

וז"ס מאמר חז"ל כל הקורא ק"ש שעל מטתו מזיקים בדלים ממנו, שבכח קריאתו
 בכוונה משמיד והורג אותם מבדיל אותם ממנו שלא יהיה להם כח להזיקו
 ולהפריעו מעבודת הקודש, וזהו רוממות אל בגרונום שע"י שמרום ומשבח בפיו
 את השי"ת בתשובה ויודי וקבלת עומ"ש אזי נעשה בידו כח כחרב להרוג את
 המזיקים וזהו וחרב פיפיות בידם.

ולזה היצר מונע מיד האדם לומר הק"ש שעל המטה בכוונה, ולא עוד אלא שהאדם כבר רוצה לישן ולומר קודם לכן ק"ש שעה"מ, אזי מפיל עליו השטן עיפות גדולה בכדי לבטלו מאמירה זו בכדי שיהיה לו עוד כח הוא וחילותיו לשלוט על האדם להפריעו ולקטרג עליו.

ולכן צריך האדם להיות גבור חיל שלא לבטל ולהפסיד אמירה זו של ק"ש שעל המטה, ויאמרה דווקא בנוסח האר"י (המובא בסידורי הספרדים) ששם גילה האר"י סדר אמירה דשל פסוקים מיוחדים וסדר וידי שכל זה גורם לטהר את נשמת האדם מטומאת המזיקים שמבלבלים אותו מעבודת הבורא ומביאו לחיי עוה"ב, חיי קדושה ורוחניות חיי נצח, כי לפעמים האדם חפץ מאוד להתעלות בעבודת ה' אולם המזיקים שנבראו מעוונתיו אינם מניחים אותו לעלות, וע"י ששב אל ה' בכל לבבו נטהר לבו ויכול עי"כ להיות כלי מוכן לקבל קדושה ולהתעלות מעלה מעלה בכרם בית ה'.

ויודע מהאר"י הק' שענין אמירת ק"ש שעה"מ אינו בדווקא אם חפץ לישון, כי הוא נתקן על ענין התיקונים שנעשים למעלה בעולמות העליונים בשעות הלילה, וע"כ אם יודע בנפשו שיהיה אח"כ עייף ולא יהי בכוחו לאומרם עדיף שיאמרם בתחילת הלילה אחר שהתפלל תפילת ערבית או בהמשך הערב וילבש כובע וחליפה ובכבוד ראש מתוך הסידור כמו שמתפלל ג' תפילות בכל יום, ובכוונה גדולה ומעולה שע"כ עובד הוא עבודת קודש להשמיד את המזיקים ולתקן את נפשו ונפש כלל ישראל שנעשה שלוחם לכפר ולטהר ללבם ולבבם לעבודת בוראו.

וכן הוידוי שנתקן שם כסדר אשמנו בגדנו וכו' הוא ענין גדול ונורא לטהר לב האדם כמובא בכתבי האר"י הק' (ספר הליקוטים על איוב) שע"י ק"ש שעה"מ והוידוי נעשה בנשמתו אותה פעולה שנעשית לרשעים אחר מיתתם בגיהנום, ועל כן הצדיקים אין להם צורך אחר פטירתם בגיהנום, משום שבכל לילה התוודו וקראו ק"ש שעה"מ בכוונה יתירה ובקבלת עומ"ש שלימה, וטהרו את עצמם שאין להם צורך בגיהנום.

ומכאן נראה מעלת יקרת ק"ש שעל המטה להשמיד המזיקים ולרומם את לבב האדם לקרבו להשי"ת, ועי"כ זוכה האדם לעלות מעלה מעלה בכרם בית ה' אכי"ר. השי"ת יזכינו להיות מהעולים בהר ה' ומאלו המתקרבים אליו יתברך בכל מחשבה דבור ומעשה שלנו אכי"ר.

ספה"ק דגל מחנה אפרים

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל וגו'.

ויש עוד בזה דרך פנימי על דרך הנ"ל ועל דרך שאמר א"ז זללה"ה על פסוק (תהלים ל"ב, ב') אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון פירוש אדם הוא מדריגה גדולה ומקיים שויתי ה' לנגדי תמיד וכשלפעמים נפנה מחשבתו רגע אחד מן השי"ת אזי לעון יחשב לו אשר פנה מחשבתו מיראת ה' כפירוש רש"י על (תהלים ט"ז, ח') שויתי ה' לנגדי תמיד תמיד שמתני מוראו לנגד פני, וכאשר מבואר בריש שולחן ערוך אורח חיים שויתי ה' לנגדי תמיד זהו כלל גדול בתורה וכו', ומכל שכן שהקב"ה מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה אותו ומיד יגיע אליו היראה והכנעה עיין שם, ועל ידי זה בארתי הפסוק (בראשית כ"ד, ס"ב) ויצחק בא מבוא באר לחי ראי פירוש יצחק הוא בחינת יראה בא מבאר היינו מאותו נביעו שנובע תמיד במחשבתו לחי רואי היינו שחי עולמים רואה אותו ומשגיח במעשיו כנ"ל והנה יראה הוא אותיות ראייה היינו כשרואה גדולות הבורא ברוך הוא מזה יגיע אליו היראה והבושה מפני השי"ת, ויש ב' בחינת הסתכלות שהם ההערות ליראת ה' אחד כשרואה בשכלו רוממות הבורא ברוך הוא מעולם השפל ולמעלה כמאמרם ז"ל (חגיגה י"ג.) הרקיע מהלך ת"ק שנה ובין רקיע ורקיע וכו' עד קרסולי החיות כנגד כולם וכו' וכולם לא נבראו אלא לכבודו ברוך הוא וכולן זעים ודחלים לפניו ומזה יגיע אליו יראת הרוממות של אין סוף יתברך, ויש עוד בחינת הסתכלות כשרואה כל הנבראים בעולם השפל מעכבר ועד ארי ועד אדם כולם יראים זה מזה מצד התפשטות יראה מעילא לתתא כי מלכותו בכל משלה כאשר פתח א"ז זללה"ה עיני עורים האיק יראה ואהבה מתפשטים מאין סוף עד אין תכלית ומזה גם כן יגיע לו יראת הרוממות יראה פנימית והנה בחינת יראה הראשונה נקרא ראייה ממטה למעלה והב' נקרא הבטה מלמעלה למטה ובחינת יראה הב' יוכל להסתכל בו כל אדם בעיניו הגשמיים וביראה הא' שהוא הסתכלות בעיני השכל לאו כל אדם זוכה לזה אלא למי שחפץ ה' בידו יצליח ללמוד ולהבין ולהשיג בעניינים הנעלמים

והנסתרים, וזה יש לומר הרמוז לא הביט און ביעקב פירוש הנה ראו מה גדול כחם של ישראל כי יש בהם ב' בחינות לא הביט שהוא יראה הב' און יחשוב לו לאותם שהם בחינת יעקב הם המוני עם ולא ראה היינו בחינת יראה הא' כשלא ראה עמל הוא באותם שהם בחינת ישראל שמסתכלים תמיד בבחינת היראה הא' הנ"ל וכשפוסקים רגע אחד מלהסתכל כל אחד לפי בחינתו לעמל יחשב להם, ועל ידי מה הם זוכים למדריגה זו של היראה ומפרש הכתוב ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו פירוש שמקיים שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים ט"ז, ח') והוא מצד כל שכן מבשר ודם אילו היה עומד ורואה במעשיו מכל שכן המלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד ורואה במעשיו וכו' כמו שאיתא בשולחן ערוך (או"ח סימן א') וזהו ותרועת מלך היינו חיבור מלך מלכי המלכים הקב"ה בו ועל ידי זה מגיעים ליראת הרוממות שנחשב להם לחטא כשנפסק רגע אחד מחשבתם מן היראה והבן, ה' יעזרנו להיות מן המקיימים זאת באמת ובכל לבב ויטע יראתו בלבבנו אמן:

ספ"ק מאור ושמ"ש

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי ויגר מואב מפני העם וגו' ויאמר מואב אל זקני מדין עתה וגו'.

יש להבין על אמרו כל אשר עשה ישראל לאמורי, ולא אמר מה אשר עשה לעוג מלך הבשן שהיה יותר גבור עד שנתירא משה רבינו עליו השלום ממנו, ואמר לו הקב"ה אל תירא אותו וגו'.

עוד קשה קושית רש"י ז"ל ויאמר מואב אל זקני מדין, הלא מעולם היו שונאים זה את זה, ומה שתירצו ז"ל משל לשני כלבים וכו' עד מיראתן של ישראל עשו שלום בו, עדיין אנו צריכים למודעי. ועוד ראוי להתבונן על אמרו עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו, מה זה לשון הקהל הוה ליה למימר ישראל או העם מה הקהל.

הענין הוא כך שהעיקר הכל הוא התחברות ישראל שיהיה אהבה ואחוה וריעות ביניהם, והדבר הזה פועל ישועות גדולות ומסלק כל המקטרגים כדכתיב חבור עצבים אפרים וגו' הנח לו. וכן שמעתי מפי אדמו"ר בוצינא קדישא מו"ה אלימלך זצוק"ל כששאל אותו ביחוד הצדיק המפורסם בוצינא קדישא אחיו מו"ה משולם זושא זללה"ה, הייתי אז אצלם כששאל אותו בזה הלשון, אחי, למוד לי זה שאתה הוא פועל נסים ונפלאות ומעשים נוראים שאוכל גם כן לפעול כך.

כלל הדברים בקיצור שהשיב לו אדמו"ר, שהוא על ידי התחברות הצדיקים ואהבה וחיבה וריעות ביניהם על ידי כן נפעלים ונעשים כל הנסים וכל הפעולות והמעשים נוראים, והודה הצדיק הנ"ל לדבריו ואמר בודאי כי זה עיקר הכל. ואיתא גם כן בגמרא דסנהדרין כינוס לצדיקים נאה להם ונאה לעולם דהיינו כנ"ל. והנה ידוע שבזמן הזה שבאו על ישראל בלק ובלעם היה הדור ההוא עדה שלימה שכבר מתו דור המדבר שנגזר עליהם וכו' והם היו מוכנים לבא לארץ ישראל, חוץ מאותן כ"ד אלף שמתו בדבר בלעם על ידי עצה של בנות מואב אחר כך, אבל מתחלה היו

כולם קדושים עדה שלימה והיה ביניהם אהבה וחיבה ואחוה ושלוה, ועל ידי כן נפלו לפנייהם שני מלכי אמורי סיחון ועוג מלך הבשן שהיו שקולין ככל ז' מלכי כנען, לפי שהיה שלום ואהבה וחיבה ביניהם כידוע, שבימי אחאב המלך הגם שהיו עובדי עבודה זרה ומפני השלום שהיה ביניהם כבשו כל המלחמות, ומכל שכן כאן בימי משה רבינו ע"ה שהיה שלום ביניהם והיו קדושים שמכל שכן שכל שונאיהם היו נופלים תחתם. וזהו אמרו וירא בלק, וירא הוא לשון הבנה (כמו וירא וירץ לקראתם שדרשוהו חז"ל לשון התבוננות) וביאורו שהבין שכל אשר עשה ישראל והכו מלכים אדירים היו בשביל לאמורי, פירוש כמו את ה' האמרת היום שהוא לשון אהבה וריעות, שהצלחתן היה מפני תוקף האהבה אשר ביניהם על כן ויגר מואב מפני העם. ויאמר מואב אל זקני מדין שהגם שמעולם היו שונאים זה לזה עשו שלום ביניהם לדמות אל ישראל עם הקדוש, כי הקליפה הולך אחר הקדושה כקוף בפני האדם. אכן באמת לשוא עמלו כמו שאמרו חז"ל כינוס לרשעים אוי להם כו'. ואיתא בזוהר הקדוש שארי בחיבורא וסיימי בפרודא על כן ויאמר וגו' עתה ילחכו הקהל, ביאורו הקהל דייקא שמפני אשר הם נקהלים יחד באהבה וחיבה על כן ילחכו וגו' כלחוך השור את ירק וגו' פירוש בלחיכה אחת ובלי טורח ועמל כי מפני התחברותם נעשים להם נסים ונפלאות בלי טורח כלל כנ"ל:

או יאמר על פירוש רש"י הנ"ל ראה שאין פתחיהן מכונים.

יש לרמוז בזה כי הנה ידוע שהסטרא אחרא הוא תמיד לעומת הקדושה כקוף בפני אדם. וכשהאדם רוצה לכנוס אל הקדושה ולקבל עליו עול מלכותו ית"ש, אז מתחזקת הסטרא אחרא לעומתו להלחם בו ולבלבלו. ולכן צריך האדם לפקוח עינים על כל דרכיו ובתחבולות לעשות מלחמה, כי כשרואין המקטרגין את הפתח שפתח לו האדם לעבוד את ה' מתחזקין לעמוד לשטן לו באותו הפתח ולבלבלו, ולכן צריך האדם לפתוח לפניו דרך אחר אשר לא ידעו ולא יבינו המקטריגים לבלבלו. וכן בכל עת ובכל שעה צריך האדם לבחור לו דרך חדש ופתח אחרת להנצל מן המבלבלין ומקטרגין, כי על ידי זה יתבלבלו המסטינין העומדין לשטן לו כשיראו שלא הועיל להם מה שעמדו לנגדו לסגור הפתח לפניו אשר פתח מקודם לכן, מכיון שהאדם נטה לדרך אחר ולפתח חדש אשר לא ידעו מקדם, ועל ידי זה יוכל להנצל מידם ולעלות מדריגה אחר מדריגה עד ינחה עליו רוח ה'. וכן אין הדבר שוה בכל אדם כי כל אדם צריך לדרוך לפי שורש נשמתו בקדושה ולפי שכלו. והנה בלעם הרשע שהיה מקור הטומאה ושורש רע נשא גם כן עיניו ולבו לבלבל את ישראל ולהפרידם מדביקותם, וראה שאין פתחיהן מכונים רמזו בזה שראה שכל מה ששם מגמתו לעמוד ולבלבל דרכי עבודתם ולסגור לפנייהם הפתח אז הם עשו בערמה לפתוח להם בכל עת כל איש מהם פתח חדש אשר הוא לא ידעו מקדם. וזהו שוכן לשבטיו שכל שבט מהם היה לו שביל בפני עצמו, ופתח בפני עצמו בכל עת, ומפני זה לא היה יכולת בידו לעשות להם כל מאומה כי נחה עליהם רוח ה' על ידי עבודתם ודביקותם באין סוף ברוך הוא. וזהו ותהי עליו רוח אלקים ופירש בזוהר הקדוש עליו על ישראל, ובעל כרחו הוכרח לברכם והבן:

ספה"ק עטרת ישועה

בפסוק וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך.

ובמסורה מושבך ג'. דין, ואידך כי יפקד מושבך [שמואל-א כ יח], ואידך משמני הארץ יהי' מושבך [בראשית כז לט]. יש לרמוז על פי מה שפירשנו [בפרשת וישב מאמר טז] בפסוקי רות מה שאמר בועז לרות לעת האוכל גשי הלום כו' [רות ב יד], שלימד אותה דרכי ד' לעבודתו ית"ש בתורה ותפלה וגם באכילה ושתי' וצרכי האדם ההכרחיים, כנודע מדברי ספה"ק נועם אלימלך בפסוק הרגני נא הרוג ואל אראה ברעתי עיי"ש [בפרשת בהעלותך ד"ה וזהו ועתה ישראל]. היינו, כי היצר מסית את האדם ומקררו בעת גשתו לעבודת הבורא בתורה ותפלה, ואז מקרב ומצייר לפניו כל העוונות שעשה מנעוריו עד היום הזה, למען לבלבל מחשבתו ולא יערב לבו לגשת לפני מלך גדול ונורא. אולם בעת קרבו לדברים גשמיים לאכילה ושתי' ושאר דברים ההכרחיים אזי מכסה ממנו כל הפשעים באין רואה נגעי לבבו כדי שיומתק ויערב לו המאכל וכדומה מתאוות המדומים, באמרו הלא הנך יר"א ולמדת משניות וגמרא וכדומה וב"ה התפללת ונתת צדקה, ואז יומשך ללבו גאות למען יערבו לו הדברים הגשמיים, ומעוונותיו וחטאות נעוריו ישכח לבו. וזהו שלימד בועז לרות דרכי ד', לעת האוכל, כאשר תקרב לאכילה, אז וטבלת פתך בחומץ, שלא יומתקו לך המאכלים, ותהי' בחומץ יען שתזכור ותתאר לנגד עיניך כל העוונות מנעורך, ואז ותשב מצד הקוצרי"ם, מלשון חז"ל כמאן מצלינן האידינא אקצירי ואמריעי [ר"ה טז]. לשון חולי, היינו, שתחזיק א"ע לחולה מחולי הנפש ואך כל האכילה ושתי' וכדומה יהי' אך על צד ההכרחי למען להחיות את הנפש ולחזק גופך לתורה ועבודה. וליען כי נתן השי"ת רסן לתוך פיו של אותו רשע ודיבר דברי השם, ולזה אמר איתן מושבך, היינו, בעת שאתה עוסק בדברים רוחניים אז תהי' באיתן מושבך. ושים בסל"ע קנך רומז על תורה ותפלה שהוא לתיקון השכינה כי סל"ע רומז לשכינה הקדושה [עיין בספר הפרד"ס ערך סל"ע], והיינו, בעת שאתה עוסק בדברי קדושה ואתה מדבק א"ע בהשכינה אז יהי' איתן וחזק מושבך, ואל תחוש להעוונות שמצייר היצר לנגד עיניך ואז תמחם מלוח לבך בחושבך שכל העבודות שלך מגעת עד כסא הכבוד. אולם בעת גשתך להאכילה ושתי' הנרמז במשמני הארץ יהי' מושבך, אז כי יפקד מושבך, היינו, שתראה את עצמך מלא חסרונות ופגמים [כי תיבת יפקד רומז על חסרון כמ"ש (במדבר לא מט) ולא נפקד ממנו איש], ועי"ז תזכה לג' טובות העולם הזה שהמה בנים חיים ומזונא. והם נרמזים בהמסורה הלזו, כי איתן מושבך רומז על חיים ארוכים כי טבע הסלע יותר ממה ששוכן בארץ נתגדל והולך ואינו נרקב, ורומז אשר האדם יהי' בחיים עד זקנה ושיבה בלי יקבל הרקבון כמו הסלע, ותהי' איתן מושבך בזה העולם. וגם כי יפקד מושבך, רומז על בנים כמ"ש וד' פקד את שרה [בראשית כא א], פקידה לבנים. וגם ומשמני הארץ יהי' מושבך, רומז על שפע הפרנסה. הרי שע"י שתנהג עצמך כנ"ל תשפיע שפע ג' טובות אלו, המה בנים חיים ארוכים ומזונא רויחא, אמן:

ברכת מזלא טבא

שלוחה בזה לידידינו עוז מסור בלו"נ לבית מדרשינו

הרה"ח נתן שווארץ נ"י

לרגל שמחת התגלחת לבנו שיחי

יה"ר שיזכו לראות ממנו רוב נחת דקדושה

ויזכו לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט אכי"ר.

ברכת מזלא טבא

שלוחה בזה לידידינו היקרים מחשובי מתפללי בית מדרשינו

מוהר"ר משה שווארץ שליט"א

מוהר"ר שלמה דב ביקסנשפאן שליט"א

לרגל שמחת אירוסי צאצאיהם שיחי

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא וכל מילי דמיטב אכי"ר.

הודעה חשובה

הננו להודיע לקהל הקדוש ובאי בית ה' שבוע"ה ביום א' תענית

י"ז בתמוז נערוך בבית מדרשינו רחוב מהרש"ל 11 בני ברק

תפילת מנחה ותיקון שובבי"ם

לרבותינו האר"י והרש"ש זיע"א

תפילת מנחה בשעה 6:30 אחה"צ.